

2017 m. sausio 20 d.

Lietuvos Respublikos Prezidentei

S. Daukanto a. 3, LT-01122 Vilnius
El. paštas: kanceliarija@prezidentas.lt

Rasai Svetikaitei, Airai Mečėjienei

Lietuvos Respublikos Prezidentės patarėjams
S. Daukanto a. 3, LT-01122 Vilnius
El. paštas: aira.mecejiene@president.lt; rasa.svetikaite@president.lt;

Kopija:

Šarūnui Keserauskui

Konkurencijos tarybos pirmininkui
Jogailos g. 14, LT-01116 Vilnius
El. paštas: taryba@kt.gov.lt; Sarunas.Keserauskas@kt.gov.lt

Mildai Dargužaitėi

Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanclerei
Gedimino pr. 11, LT-01103 Vilnius
El. paštas: LRVkanceliarija@lrv.lt; milda.darguzaitė@lrv.lt

Aurelijui Verygai

Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministrui
Vilniaus g. 33, LT-01506 Vilnius
El. paštas: ministerija@sam.lt; aurelijus.veryga@sam.lt

Deividui Kriaučiuūnui

Europos Teisės departamento prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos
Generaliniam direktoriui
Vilniaus g. 23-7A, LT-01402, Vilnius
El. paštas: deividas.kriauciunas@etd.lt; etd@etd.lt

Mindaugui Sinkevičiui

Lietuvos Respublikos ūkio ministrui
Gedimino pr. 38, LT-01104 Vilnius
El. paštas: mindaugas.sinkevicius@ukmin.lt; kanc@ukmin.lt.

Dėl Pagalbinio apvaisinimo įstatymo Nr. XII-2608 3 ir 10 straipsnių pakeitimo įstatymo Nr. XIII-201

Asociacija „Investors' Forum“ (toliau – Investuotojų Forumas), jungianti stambiausius ir aktyviausius investuotojus į Lietuvos ekonomiką, šiuo raštu norėtų:

- 1) atkreipti dėmesį į Pagalbinio apvaisinimo įstatymo Nr. XII-2608 3 ir 10 straipsnių pakeitimo įstatymo Nr. XIII-201, kuriam buvo pritarta Seimo 2017 m. sausio 17 d. posėdyje ir kuris 2017 m. sausio 19 d. įteiktas Lietuvos Respublikos Prezidentui pasirašyti (toliau – **Pakeitimo įstatymas**), tam tikrų nuostatų neteisėtumą;
- 2) prašyti Lietuvos Respublikos Prezidentės pasinaudoti Konstitucijos 71 straipsnyje numatyta veto teise bei grąžinti Pakeitimo įstatymą Seimui pakartotinai svarstyti;
- 3) prašyti Lietuvos Respublikos Konkurencijos tarybos (toliau – **KT**), Lietuvos Respublikos Vyriausybės, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos, Europos Teisės departamento prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos ir Lietuvos Respublikos ūkio ministerijos įvertinti Pakeitimo įstatymą ir išreikšti susirūpinimą dėl Pakeitimo įstatymo neatitikties Konstitucijai, Konkurencijos teisės ir Europos Sąjungos teisės principams.

Tenka apgailestauti, kad nors savo 2016 m. spalio mėnesio rašte esame, be kita ko, išreiškę dėkingumą ir dėmesį dėl šiuolaikiško ir Lietuvai itin reikalingo teisės akto priėmimo, šiandien vėl turime situaciją, kai Pakeitimo įstatymu siekiama apriboti porų, kurioms ypač reikia pagalbinio apvaisinimo paslaugų, teisę į privatų ir šeimos gyvenimo gerbimą, nepagrįstai proteguoti universitetinių ligoninių monopolį, ribojant sąžiningą konkurenciją, ir numatyti diskriminacinį reguliavimą, neprisidedantį prie sąžiningo ūkinės veiklos skatinimo.

Konkrečiai, Pakeitimo įstatymo 1 straipsniu siūloma pakeisti Pagalbinio apvaisinimo įstatymo 3 straipsnį, papildant jį 11 dalimi:

„11. Lytinių ląstelių ir embriono įvežimas į Lietuvos Respublikos teritoriją ir išvežimas iš jos yra draudžiami, išskyrus:

- 1) lytinių ląstelių ir (ar) embriono, skirtų autologiniam naudojimui, įvežimą į Lietuvos Respubliką ir išvežimą iš jos;
- 2) lytinių ląstelių donorų (trečiųjų asmenų) lytinių ląstelių, skirtų pagalbiniam apvaisinimui, įvežimą į Lietuvos Respubliką iš Europos Sąjungos ir (ar) Europos ekonominės erdvės valstybių. Lytinių ląstelių

donorų (trečiųjų asmenų) lytinių ląstelių įvežimą vykdo ir pagalbinio apvaisinimo paslaugas, kurių metu naudojamos įvežtos lytinių ląstelių donorų (trečiųjų asmenų) lytinės ląstelės, teikia universiteto ligoninės, šio įstatymo nustatyta tvarka įgijusios teisę teikti licencijuojamas pagalbinio apvaisinimo ir lytinių ląstelių banko paslaugas.“

Bei Pakeitimo įstatymo 2 straipsniu siūloma pakeisti Pagalbinio apvaisinimo įstatymo 10 straipsnį, jį papildant nauja 8 dalimi:

„8. Valstybė įgyvendina embriono donorystės programą (toliau – Prenatalinio įvaikinimo programa). Vyriausybė parengia Prenatalinio įvaikinimo programą, paskiria ją koordinuojančią valstybės instituciją ir nustato šios programos finansavimą valstybės lėšomis. Prenatalinio įvaikinimo programą vykdo universiteto ligoninės, šio įstatymo nustatyta tvarka įgijusios teisę teikti licencijuojamas pagalbinio apvaisinimo ir lytinių ląstelių banko paslaugas.“:

Taigi šiais pakeitimais siūloma numatyti, kad **tik universitetinės ligoninės gali:**

- 1) **vykdyti** lytinių ląstelių donorų (trečiųjų asmenų) lytinių ląstelių, skirtų pagalbiniam apvaisinimui, **įvežimą** į Lietuvos Respubliką iš ES valstybių ir **teikti** pagalbinio apvaisinimo su įvežtomis lytinių ląstelių donorų (trečiųjų asmenų) lytinėmis ląstelėmis **paslaugas**;
- 2) **vykdyti** Prenatalinio įvaikinimo programą.

Taip pat numatomas bendras draudimas įsivežti ar išsivežti lytines ląsteles ir embrionus.

Manome, kad toks išimtinių teisių suteikimas universitetinėms ligoninėms ir draudimas įsivežti ar išsivežti lytines ląsteles ir embrionus yra neteisėtas dėl toliau dėstomų priežasčių.

Pirma, siūlomas reguliavimas nepagrįstai numato laisvos ūkinės veiklos ribojimą

Kaip žinia, Konstitucijos 46 straipsnis numato, kad Lietuvos ūkis grindžiamas privačios nuosavybės teise, asmens ūkinės veiklos laisve ir iniciatyva. Valstybė remia visuomenei naudingas ūkines pastangas ir iniciatyvą. Galiausiai, Konstitucijos 46 straipsnis įtvirtina tiesioginį draudimą monopolizuoti rinkas.

Pakeitimo įstatymas, suteikdamas išimtines teises universitetinėms ligoninėms, tiesiogiai apriboja ūkio subjektų, atitinkančių pagalbinio apvaisinimo paslaugų teikimui keliamus reikalavimus, laisvę verstis ūkine veikla, t.y. vykdyti lytinių ląstelių donorų (trečiųjų asmenų) lytinių ląstelių, skirtų pagalbiniam apvaisinimui, įvežimą į Lietuvos Respubliką iš ES valstybių, teikti pagalbinio apvaisinimo su įvežtomis lytinių ląstelių donorų (trečiųjų asmenų) lytinėmis ląstelėmis paslaugas bei vykdyti embriono donorystę.

Ūkinės veiklos laisvės ribojimas gali būti pateisinamas, jei tai daroma įstatymu, yra siekiama teisėtų tikslų ir jis yra proporcingas. Konstitucinis Teismas ne kartą yra nurodęs, kad laisvių ribojimas gali būti nustatomas tik įstatymu ir tik tais atvejais, kai toks ribojimas yra objektyviai būtinas, neišvengiamas aiškiam (konstituciškai svarbiam) tikslui pasiekti, ribojimas gali apriboti teisę proporcingai siekiamam tikslui.

Mūsų nuomone, Pakeitimo įstatymo minėtais ūkinės veiklos laisvės apribojimais nėra siekiama teisėtų tikslų ir bet kuriuo atveju tokie apribojimai yra neproporcingi ir nėra objektyviai būtini.

Kaip pažymima pagrindinio komiteto 2017 m. sausio 11 d. išvadoje dėl Pagalbinio apvaisinimo įstatymo Nr. XII-2608 3 ir 10 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto: „siekiant užtikrinti asmenų konstitucines teises, privatumą bei siekiant užkirsti kelią bet kokiam piktnaudžiavimui, trečiųjų asmenų donorystę siektina koncentruoti valstybės įstaigose. Embriono donorystę (prenatalinį įvaikinimą) turėtų koordinuoti valstybės institucija, o kaštus padengti valstybė. Trečiųjų šalių lytinių ląstelių ir ne sugyventinių embriono tvarkymas bei donorystė reikalauja specialios ekspertinės patirties atsekamumui, konfidencialumui bei kokybiškai ir sėkmingai pagalbinio apvaisinimo procedūrai užtikrinti. Dėl to pagalbinio apvaisinimo procedūras naudojant trečiųjų asmenų lytines ląsteles ar donuotą embrioną siūloma atlikti tik universiteto lygio klinikose, turinčiose organų bei audinių transplantacijų bei su jais susijusios teisinės reguliacijos patirties ir infrastruktūrą.“

Manome, tokia pozicija absoliučiai nepagrindžia, kodėl siekiamų tikslų, kaip jie nurodyti aukščiau minėtoje išvadoje, t.y. informacijos saugumo užtikrinimas ir pagalbinio apvaisinimo paslaugų kokybė, negali užtikrinti bet kuri kita asmens sveikatos priežiūros įstaiga, teisėtai gavusi licenciją teikti pagalbinio apvaisinimo paslaugas ir įsteigti lytinių ląstelių banką.

Pirmiausiai pastebėtina, kad visoms įstaigoms, siekiančioms teikti pagalbinio apvaisinimo paslaugas, yra taikomi tie patys medicinos paslaugų kokybės reikalavimai, kaip ir asmens sveikatos ar kitos konfidencialios informacijos apsaugos reikalavimai. Jei asmens sveikatos priežiūros įstaiga neatitinka reikalavimų, taikomų pagalbinio apvaisinimo paslaugoms, ji negali teikti jokių pagalbinio apvaisinimo paslaugų nepriklausomai, ar tai yra donoras trečiasis asmuo, ar tai yra embriono donorystė, ar lytinė ląstelės yra iš Lietuvos ar atvežta iš kitos valstybės. Visos asmens sveikatos priežiūros įstaigos, teikiančios pagalbinio apvaisinimo paslaugas, yra kompetentingų institucijų, atliekančių šių paslaugų kokybės priežiūrą, kontrolės objektas – jos visos yra tikrinamos ir turi atitikti teisės aktuose numatytus kokybės, techninius ir kitus reikalavimus. Netinkamai vykdant šias paslaugas, yra atimama licencija. Todėl yra visiškai neaišku, kuo remiantis yra ribojama ūkinės veiklos laisvė šiame kontekste. Ne

universitetinėms ligoninėms yra sukuriamos mažiau palankios sąlygos veikti, taigi jos yra diskriminuojamos universitetinių ligonių atžvilgiu.

Tai pat, kalbant apie patirties atlikti tokio pobūdžio paslaugas reikalavimą, norėtume pabrėžti, kad nei viena valstybės lėšomis finansuojama ligoninė iki Pagalbinio apvaisinimo įstatymo įsigaliojimo dienos negalėjo atlikti pagalbinio apvaisinimo paslaugas, vadinasi, neturi tokių paslaugų atlikimo patirties. Kaip žinia, Lietuvoje privačios asmens sveikatos priežiūros įstaigos pagalbinio apvaisinimo paslaugas teikia jau 16 metų, yra prikaupusios reikšmingos ekspertinės praktinės patirties dėl šioms paslaugoms keliamų reikalavimų ir šių paslaugų teikimo ir turi itin gerus veiklos rodiklius. Todėl patirties reikalavimas kaip ribojimo pagrindimas šiuo atveju neatitinka realybės. Taigi gali būti daroma prielaida, kad yra siekami kiti tikslai nei jie yra nurodomi pažymoje, kurie nelaikytini teisėtais.

Galiausiai, kaip minėta aukščiau, Konstitucijos 46 straipsnis numato: „Įstatymas draudžia monopolizuoti gamybą ir rinką“. Valstybė, suteikdama išimtinės teises universiteto ligoninėms dėl nurodytų pagalbinio apvaisinimo paslaugų, siekia sukurti šių paslaugų rinkos monopolį.

Konstitucijos 46 straipsnio draudimas monopolizuoti rinkas gali būti ribojamas tik esant dviem pagrindais: (i) jeigu egzistuoja adekvati monopolizavimo priežastis, t.y. vienu konstitucinių laisvių ribojimas yra neišvengiamai reikalingas norint apsaugoti kitas konstitucines laisves ir nėra mažiau ribojančių priemonių leidžiančių pasiekti analogiškus tikslus; (ii) konstitucinių laisvių apribojimas turi būti įtvirtintas įstatymo lygmens teisės aktuose.

Pakeitimo įstatymo nuostatos, kuriomis suteikiama išimtinės teisės universiteto ligoninėms vykdyti lytinių ląstelių donorų (trečiųjų asmenų) lytinių ląstelių, skirtų pagalbiniam apvaisinimui, įvežimą į Lietuvos Respubliką iš ES valstybių, teikti pagalbinio apvaisinimo su įvežtomis lytinių ląstelių donorų (trečiųjų asmenų) lytinėmis ląstelėmis paslaugas bei vykdyti embriono donorystę, neturi adekvačios priežasties – visos asmens sveikatos priežiūros įstaigos privalo ne tik užtikrinti tinkamo lygio pagalbinio apvaisinimo paslaugų kokybę, priešingu atveju neturėtų licencijos, bet ir konfidencialios informacijos paslaugą. Tokie reikalavimai yra būtini visoms pagalbinio apvaisinimo paslaugoms teikti, ir šiuo atveju lytinių ląstelių donorų (trečiųjų asmenų) lytinių ląstelių, skirtų pagalbiniam apvaisinimui, įvežimas į Lietuvos Respubliką iš ES valstybių, pagalbinio apvaisinimo su įvežtomis lytinių ląstelių donorų (trečiųjų asmenų) lytinėmis ląstelėmis paslaugų teikimas bei embriono donorystė negali būti vertinami kaip reikalaujantys tokios paslaugų kokybės, kurios negalėtų užtikrinti kiti šios rinkos subjektai.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, manome, kad toks ūkinės veikos ribojimas yra neteisėtas bei pažeidžiantis Konstitucijoje įtvirtintas rinkos monopolizavimo draudimą. Priemonės, kuriomis šis ribojimas įgyvendinamas, nėra objektyviai būtinos ir yra diskriminacinės, o teisėti tikslai, susiję su informacijos konfidencialumo ir paslaugų kokybės užtikrinimu, gali būti pasiekiami numatant atitinkamus kokybės ir paslaugų reikalavimus visoms asmens sveikatos priežiūros įstaigoms, siekiančioms teikti pagalbino apvaisinimo paslaugas.

Antra, siūlomas reguliavimas prieštarauja sąžiningos konkurencijos laisvei

Kaip ne kartą esame akcentavę anksčiau, ūkinę veiklą reguliuojančiomis nuostatomis, negali būti pažeistas draudimas iškraipyti konkurenciją, įtvirtintas Konkurencijos įstatymo 4 straipsnyje, draudimas teikti valstybės pagalbą atskiriems ūkio subjektams pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 107 ir 108 straipsnius bei galiausiai turi būti tinkamai įgyvendinta valstybės pareiga užtikrinti sąžiningos konkurencijos sąlygas, kaip to reikalauja Konstitucijos 46 straipsnyje įtvirtintas imperatyvas.

Šiuo atveju akivaizdu, kad eksplicitiškai suteikiant išimtinės teises vykdyti lytinių ląstelių donorų (trečiųjų asmenų) lytinių ląstelių, skirtų pagalbiniam apvaisinimui, įvežimą į Lietuvos Respubliką iš ES valstybių ir teikti pagalbino apvaisinimo su įvežtomis lytinių ląstelių donorų (trečiųjų asmenų) lytinėmis ląstelėmis paslaugas tik universitetinėms ligoninėms yra pažeidžiama valstybės pareiga užtikrinti sąžiningos konkurencijos sąlygas.

Dėl visiškai neaiškių priežasčių ir nesant jokių objektyvių paaiškinimų, kitos asmens sveikatos priežiūros įstaigos negalės nei įsivežti, nei teikti pagalbino apvaisinimo paslaugas su lytinių ląstelių donorų (trečiųjų asmenų) lytinėmis ląstelėmis, nei gauti valstybės finansavimą už tokių paslaugų vykdymą.

Galiausiai, atsižvelgiant į tai, kad nėra nei vieno objektyvaus argumento, pagrindžiančio, kodėl yra suteikiamos tokios išimtinės teisės tik universiteto ligoninei, susidaro prielaida teigti, jog šių išimtinių teisių suteikimu siekiama sukurti galimybę universiteto ligoninėms vykdyti mokslinius ir kitokius tyrimus bei bandymus su embrionais ir įvežtų lytinių ląstelių donorų (trečiųjų asmenų) lytinėmis ląstelėmis. Akivaizdu, kad tai yra sunkiai suderinama su šiuo metu galiojančiu teisiniu reguliavimu.

Vadinasi, šiuo atveju suteikdama išimtinės teises universiteto ligoninėms, valstybė neužtikrina pagalbino apvaisinimo paslaugų rinkos, kuri būtų paremta sąžiningos konkurencijos principais, ir iškraipo konkurenciją, nepagrįstai privilegijuoja išimtinai universitetines ligonines. Tai prieštarauja tiek

Konstitucijai, tiek Konkurencijos įstatymui. Tokių išimtinių teisių suteikimas tai taip pat atitinka valstybės pagalbos koncepciją, kuri šiuo atveju yra neteisėta dėl priešasčių, kurios yra dėstomos toliau.

Trečia, siūlomas reguliavimas prieštarauja ES teisei

Pirmiausiai ES teisės požiūriu Pakeitimo įstatymo nuostatos, kuriomis suteikiamos išimtinės teisės universitetinėms ligoninėms dėl aukščiau minėtų pagalbinio apvaisinimo paslaugų, už kurias jos gaus papildomą valstybinį finansavimą, laikomos neteisėta valstybės pagalba.

Valstybės pagalbos teikimas ūkiniam subjektui yra leidžiamas pagal SESV 106(2) straipsnio numatytą išimtį. Atkreipiame dėmesį, kad sprendimus dėl tokios išimties taikymo/netaikymo priima Europos Komisija. Kol nėra Europos Komisijos leidimo teikti valstybės pagalbą universiteto ligoninėms – tokią pagalbą suteikiantys teisės aktai valstybės institucijų ir teismų požiūriu turės būti laikomi negaliojančiais / netaikomais.

Taip pat, siekiant pripažinti, kad išimtinių teisių suteikimas universitetinėms ligoninėms yra suderinamas su ES teisės reikalavimais, būtina įrodyti, kad tokių paslaugų negali pasiūlyti kiti rinkos dalyviai.

Mūsų atveju nėra jokių duomenų, demonstruojančių, kad kitos asmens sveikatos priežiūros įstaigos negalėtų užtikrinti tapačios kokybės pagalbinio apvaisinimo paslaugas su įvežtomis lytinių ląstelių donorų (trečiųjų asmenų) lytinėmis ląstelėmis ar negalėtų vykdyti embrionų donorystės. Šiame kontekste verta pastebėti, kad pagalbinis apvaisinimas su įvežtomis lytinių ląstelių donorų (trečiųjų asmenų) lytinėmis ląstelėmis, procedūros prasme, niekuo nesiskiria nei nuo įprasto pagalbinio apvaisinimo su įprastu lytinių ląstelių donoru, nei nuo pagalbinio apvaisinimo su Lietuvoje esančių lytinių ląstelių donorų (trečiųjų asmenų) lytinėmis ląstelėmis, t.y. neįvežtų (nacionalinių) lytinių ląstelių.

Taigi tokios aplinkybės parodo vienareikšmė išvada, toks išimtinių teisių suteikimas universiteto ligoninėms yra neteisėta valstybės pagalba, kuri neatitinka ES teisės reikalavimų.

Galiausiai, kaip žinia, ES garantuoja laisvą asmenų, paslaugų, turto judėjimo ir įsisteigimo laisves, ir tiesiogiai įtvirtina diskriminacijos draudimą.

Pakeitimo įstatymas įtvirtina bendrą draudimą įsivežti lytines ląsteles į Lietuvos Respubliką ir jas išsivežti. Šiuo atveju toks ribojimas ne tik riboja laisvą paslaugų judėjimą, kuris galėtų būti vykdomas tarp skirtingų ES valstybių lytinių ląstelių bankų, bet dar ir numato diskriminacinio pobūdžio ribojimą, kad į Lietuvą gali

būti įvežamos tik lytinių ląstelių donorų (trečiųjų asmenų) lytinės ląstelės ir tai gali vykdyti tik universitetinės ligoninių, tačiau tokios lytinės ląstelės negali būti išvežamos.

Kaip ir minėta anksčiau, nėra nei vieno objektyvaus tokio apribojimo pagrindimo, todėl, manome, kad tai pažeidžia ES pagrindines laisves, o pats ribojimas yra diskriminacinio pobūdžio.

Ketvirta, nesuprantama, kodėl valstybinė įvaikinimo paslaugos funkcija yra suteikiama universitetinei ligoninei, o ne nepriklausomai institucijai

Iš tiesų nėra aišku, kodėl Prenatalinio įvaikinimo programą vykdo universiteto ligoninės. Kitaip tariant, jei traktuoti, kad embriono donorystė yra tam tikros formos įvaikinimas, kodėl įvaikinimo funkcijas atlieka universitetinė ligoninė, o ne, pavyzdžiui, transplantacijos centras ar kita pagalbinio apvaisinimo paslaugas neteikianti institucija.

Manome, kad vadovaujantis proporcingumo ir nediskriminavimo principu, įvaikinimo programos administravimą turėtų atlikti administracinės funkcijas, o ne asmens sveikatos priežiūros paslaugas teikianti institucija. Numatant centralizuotą embriono donorystės sistemą, galima paskirti instituciją, kuri būtų atsakinga už tinkamą dokumentų tvarkymą, embriono donorystės registravimą, o embriono donorystės vykdymą (t.y. pagalbinio apvaisinimo paslauga) leisti užtikrinti visoms asmens sveikatos priežiūros įstaigoms, turinčioms teisę teikti licencijuojamas pagalbinio apvaisinimo ir lytinių ląstelių banko paslaugas įstatymo nustatyta tvarka.

Akivaizdu, kad bet kuri įstaiga turinti būtinas licencijas, atitinka medicininius reikalavimus pagalbinio apvaisinimo paslaugoms teikti, nepriklausomai ar ji yra universitetinė ar ne. Be to, visos asmens sveikatos priežiūros įstaigos, licencijuotos teikti pagalbinio apvaisinimo ir lytinių ląstelių banko paslaugas, turi užtikrinti tinkamą donorų, recipientų ir kitos jautrios informacijos apsaugą, vėlgi nepriklausomai ar tai universiteto ligoninė, ar ne.

Todėl manome, kad prenatalinio įvaikinimo programos vykdymo teisės suteikimas išimtinai tik universiteto ligoninėms yra absoliučiai nepagrįstas. Šios programos administravimą ir kontrolę turėtų vykdyti paskirta atskira institucija, tačiau embrionų donorystė kaip paslauga turi būti vykdoma visų asmens sveikatos priežiūros įstaigų, turinčių licenciją teikti pagalbinio apvaisinimo ir lytinių ląstelių banko paslaugas.

Atsižvelgiant į visą tai, kas išdėstyta, **maloniai prašome:**

- 1) Įvertinti mūsų aukščiau pateiktus argumentus;
- 2) Įvertinti Pakeitimo įstatymą ir išreikšti susirūpinimą dėl Pakeitimo įstatymo neatitikties Konstitucijai, Konkurencijos teisės ir Europos Sąjungos teisės principams;
- 3) Nepritarti Pakeitimo įstatymui ir gražinti Seimui pakartotinai svarstyti.

Kaip visada, esame pasiruošę abipusiam konstruktyviam bendradarbiavimui ir galėtume atsakyti į papildomus klausimus, jei tokių būtų.

Pagarbiai,
Vykdomoji direktorė

Rūta Skyrienė

